

SZTEHLO GÁBOR EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT (SAREPTA)

Sztéhlo Gábor 1951-ben alapította

- 100 időst ápolunk 4 telephelyen és volt egy 90 fős ápoló-gondozó otthonunk középsúlyos-súlyos fogyatékkal élőknek.
- Nem hagyományos ápoló-gondozó otthon, nem voltak elzárva a külvilágtól.
- Az intézményünk területén van a Pesthidegkúti gyülekezet temploma, így jó kapcsolat alakult ki a gyülekezet tagjai és a lakóink között. Műsorainkra, programinkra többen eljöttek .Látogattunk gyülekezeteket, ahol megismerhették a lakóinkat és ők is kitekintést nyerhettek a zárt világukon kívül is, csakúgy mint a kirándulások alkalmával,

- A zsúfoltság azonban megvolt, és az állami törvények is köteleztek a kitagolásra, a nagy intézmény megszüntetésére.
- A vezetőség több mindent megpróbált ennek érdekében :
 - Néhány jobb képességű lakó átköltöztetése az idősosztály tetőterébe 1-2 ágyas, vizesblokkos szobákba.
 - 2011-ben sikerült is egy közeli telket vásárolni és 2012-ben engedélyezték a terveket, **ápoló-gondozó lakócentrum címen.**

- Időközben változott a jogszabály, miszerint *2013. január 1-től ápoló-gondozó célú új intézmény és új férőhely kizárólag támogatott lakhatás formájában hozható létre.*
- Így az engedélyt a Lakócentrum helyett Támogatott lakhatásra adtuk be és kaptuk meg. Ez után következtek az engedélyeztetések a hivatalos szervek részéről, így csak **2014. március 25-én tudták elkezdeni az építkezést.**

- A tervezés másik fontos része volt a költöztetés fázisainak és a lakócsoporthoz összetételének a kialakítása.
- Az osztályokon dolgozók is átbeszélték, hogy kik lennének azok, akiknek a fejlődésében nagy előrelépés lenne, ha ebben a másik lakhatási formának élnének.

- Kiket lehet bevonni a tálalásba és egyéb „háztartási” munkákba.
- Mennyire önálló az öltözködésnél, esetleg mennyi segítséget igényel.
- Mennyire alkalmas akár minimális szinten is rendbe tartani a környezetét, ruháját el tudja-e önállóan pakolni.
- Étkezésnél mennyi segítséget igényel.
- Milyen a kapcsolata a társaival, milyenek az együttélési szokásai.

- Ezzel egy időben a gyógypedagógiai munkatársak is elkezdték a lakók felmérését, hogy ki lenne alkalmas a támogatott lakhatásban való életre.

Összegeztük a kapott ötleteket, tapasztalatokat és kiválasztottuk az átköltözők listáját.

Fontos megemlíteni a dolgozók kiválasztását, felkészítését is, hogy mit kell másképp csinálni, mivel nem voltak tisztába a támogatott lakhatás követelményeivel.

Nehéz volt „átállítani a fejekbe”, hogy ez más, itt nem kell mindent a dolgozónak csinálni, bár az könnyebb és egyszerűbb lenne.

Segítségül elvittük néhányukat (az új vezetőt is) a berlini testvérintézményünkbe, ahol megismerhették a támogatott lakhatás lényegét

- **2015. szeptember 20-án volt az épület felszentelése, de a hatósági engedélyek miatt csak 2016 februárban volt a beköltözés.**

22 lakót választottunk ki, de első körben 8 lakó költözött be. Olyanok, akik valamilyen szinten önállóak voltak, vagy legalábbis taníthatók.

Velük próbáltuk kialakítani a már megtervezett napirendet.

- 50 fő számára épült
- 4 lakóegység
- 12-12 lakó
- 1-2 ágyas szobákban
- Nagy belső udvar

- Pár nap múlva a következő turnusban a nehezebb lakók is beköltöztek, és elkezdődött az új élet. A lakók elrendezését a szerint választottuk ki, hogy az egyik lakócsoporthoz főleg olyanok legyenek, akik önállóbbak, régóta egy baráti közösséget alkottak (később hozzájuk jött még néhány új, értelmes, de több ápolási szükségletű lakó)
- A régi lakóink beköltözése szinte zökkenőmentes volt, nagyon élvezték, és hamar megszokták az új helyet.

- A beköltözés minden újnál másként történt, igényeik szerint.
- Talán a legnehezebb időszak a ház életében akkor következett be, amikor már a háromnegyedig megtelt házba az üres szobákba költöztek be az újabb lakók.

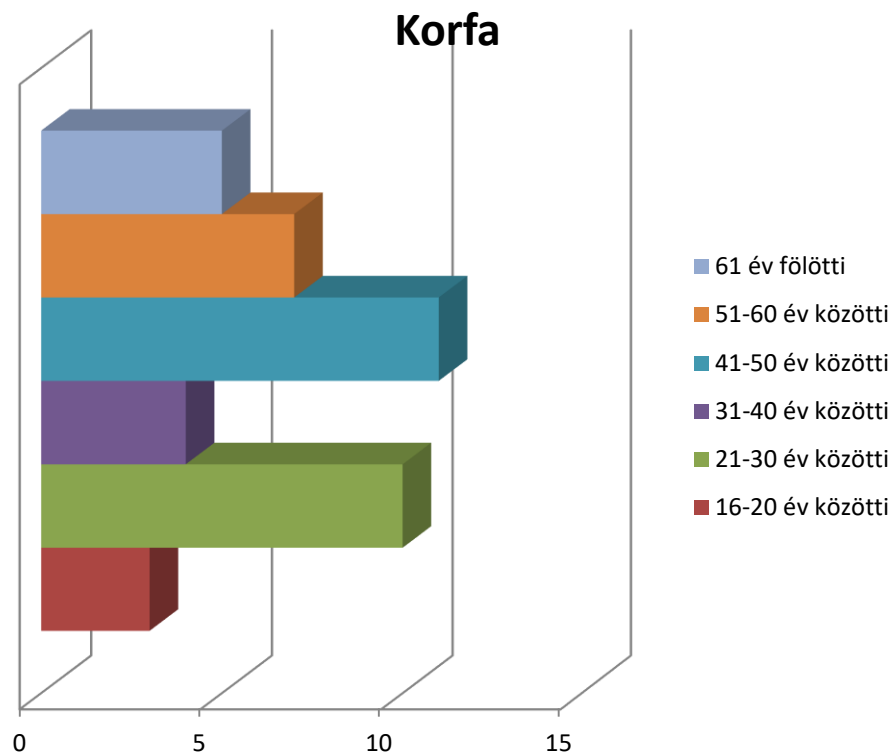
Sajnos itt nem volt olyan alapos felkészítés, beszoktatás, mint első 17-18 új beköltözőnél, mert általában a hozzátartozók nem igényelték. Ennek a hátrányát mindannyian érzékeltük.

A már bent lakóknak nem volt idő, lehetőség felkészülni az új beköltöző szokásaira, sem a dolgozóknak alaposabban megismerkedni velük.

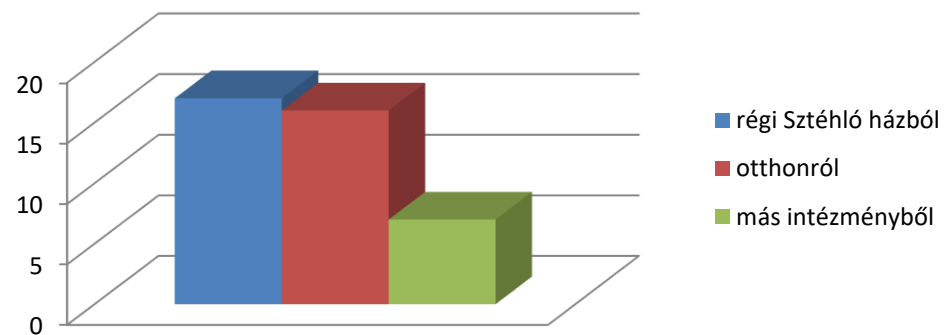
- A legnagyobb kihívás a dolgozók részére az autista lakók beköltözése és szoktatása volt. Az autizmus bizonyos formái ismertek voltak számunkra, hiszen volt néhány régi autista lakónk, de velük soha semmi probléma nem volt, csak furcsa szokásaik voltak, amit könnyen tolerálni lehetett. Az új beköltözők között volt néhány nagyon nehéz, problémás eset.

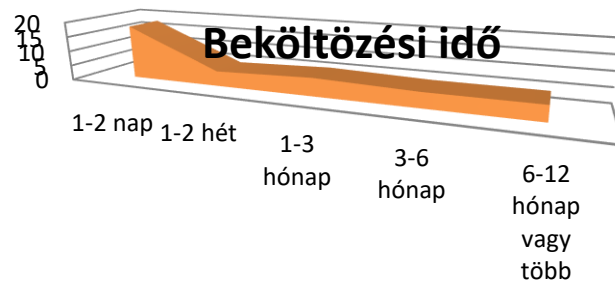
Az idő múlásával ez valamelyest csillapodott.

- A napirendet megpróbáltuk pontosan tartani, hogy ne legyen feszültség, de sajnos nem mindig megoldható, lehetnek csúszások, és a többi lakó igényeit is figyelembe szeretnénk venni.
- Szakkönyveket adtunk a dolgozóknak, kifejezetten autistákról szóló előadót hívtunk meg, hogy képezze a dolgozókat és róluk szóló filmeket ajánlottunk. Megpróbáljuk a lehető legjobban lereagálni, és megelőzni a nehéz helyzeteket.

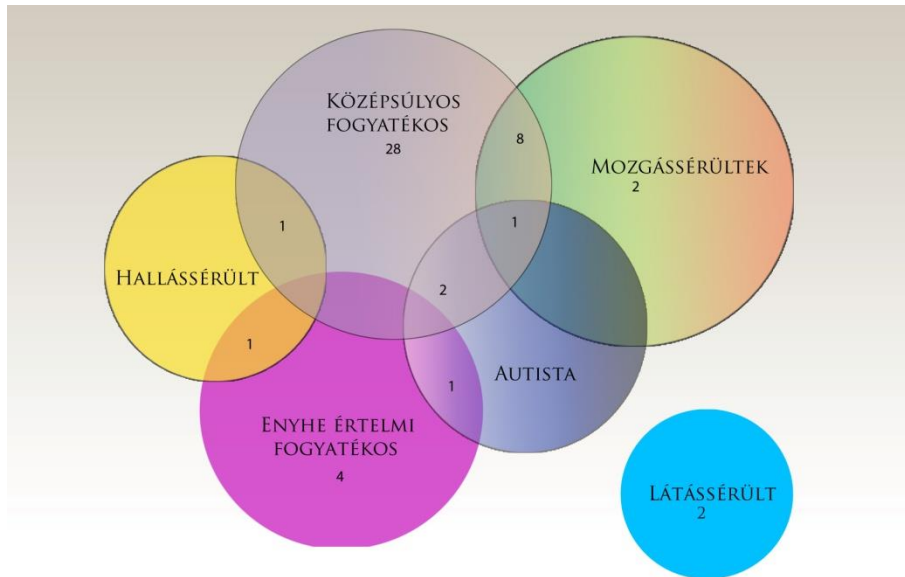

Honnan jöttek a lakók?

	1-2 nap	1-2 hét	1-3 hónap	3-6 hónap	6-12 hónap vagy több
Lakók száma	18	5	6	5	5

A lakóink szeretik az új helyet, az új
beköltözőkkel is megbarátkoztak.
Közösséggé alakultak!

- Jelenleg a humán erőforrás hiánya a legnagyobb probléma, és az ápolási szükségletek szaporodása.

Bizony mondom nektek, amennyiben megcselekedtétek ezt akár csak eggyel is az én legkisebb atyámfiai közül, énvelem cselekedtétek meg.”

Máté 25,40.

